

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

84. Κύρωση Πινάκων Έκτακτης Κρίσης και Έπανάκρισης Άξιωματικών Στρατού Επράς. 1
85. Κύρωση Πινάκα Έκτακτης κρίσης Άξιωματικών Π. Ναυτικού. 2
86. Τροποποίηση του Β. Δ/τος από 23.7.1953 (ΦΕΚ 195 Α') περί συστάσεως παρά τῷ Δήμῳ Μυτιλήνης Νομού Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτική Φιλαρμονική Μυτιλήνης». 3
87. Μετονομασία τῆς Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Ρίου τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας. 4
88. Κατανομή τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῶν Κρατικῶν Λαχείων. 5
89. Μεταφορά τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταδιοῦ Ἐρυθρῶν στὴ Συνοικία Λαμπρινῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. 6
90. Μεταφορά τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Παιδικοῦ Σταδιοῦ Νεοχωρίου Ἐάνδρας στὴν Κοινότητα Σελίνου τοῦ ἰδίου Νομοῦ. 7
91. Ἐπέκταση τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 103/75, ὅπως αὐτὸς τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μετὰ τὸ ἄρθρο 5 τοῦ Ν. 854/78 καὶ στὸ τακτικὸ Ὑγειονομικὸ Προσωπικὸ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Νεαπόλεως - Κρήτης. 8
92. Ρύθμισις τῶν ὑποχρεώσεων ἐξασφαλίσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς πόλεις ἢ οἰκισμοὺς τῆς χώρας πληθυσμοῦ ἀνω τῶν 15.000 κατοίκων ὡς καὶ εἰς ἐκτὸς ἐγκυκλιωμένου σχεδίου περιοχᾶς 9
- ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ**
- Παροχή τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, γιὰ τὴν κάλυψη δανείων πρὸς τὶς ξενοδοχειακὰς καὶ λοιπὰς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ταξιδιωτικὰ γραφεῖα γιὰ κεφάλαια κινήσεως κατὰ τὴν περίοδο 1981/1982. 10
- Τροποποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 341/4/7.11.1981 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ χρηματοδοτήσεως τῶν ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ γεωργικῶν βιομηχανικῶν διὰ τὴν διάθεσιν νοπῶν καὶ μεταποιημένων προϊόντων ἐσπεριδοειδῶν, ἐναντι τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τούτων καὶ τῶν καταβληθησομένων ἐπιδοτήσεων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν παραγωγῶν καὶ κάλυψιν μέρους τῶν δαπανῶν μεταφοράς, διαλογῆς, μεταποιήσεως, ἀποθημεύσεως, συσκευασίας καὶ διαθέσεως τῶν προϊόντων». 11
- Καθορισμὸς εἰδικῶν ὄρων δανείων ποὺ θὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τὶς Τράπεζες μέσα στὸ 1982 γιὰ τὴν ἐπέκταση, συντήρησιν ἢ ἐκσυγχρονισμὸ παγίων ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐπιχειρήσεων. 12

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1).

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 84

Κύρωση Πινάκων Έκτακτης Κρίσης και Έπανάκρισης Άξιωματικών Στρατού Επράς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

- α) Τὰ ἄρθρα 39 καὶ 45 τοῦ Ν.Δ. 178/1969 «περὶ Ἱεραρχίας, Προαγωγῶν καὶ Τοποθετήσεων τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».
- β) Τὶς ἀποφάσεις 2/Σ 5/82 καὶ 1/Σ 6/82 τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων.
- γ) Τὴν ἀπόφαση 6/Σ 3/1982 τοῦ Ἀνώτατου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.
- δ) Τὶς ὑπ' ἀριθ. Φ.072.2/43/Β.7210/22.10.81 καὶ Φ.072.2/1/Β.473/Σ.299/15.1.82 ἀποφάσεις ἐκχωρήσεως ἀρμοδιοτήτων ΥΦΘΑ εἰς τούς ΥΦΕΘΑ.
- ε) Μὲ πρότασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμυνας, ἀποφασίσαις:

Κυρώνουμε:

- α) Τούς συνταχθέντες πίνακες μετὰ τὶς ἀποφάσεις 2/Σ 5/82 καὶ 1/Σ 6/82 τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων:

Ἔτους 1974—75

- 1) Παραμένοντος στὸν αὐτὸ βαθμὸ Ὑποστρατήγου Πεζικοῦ.

Ἔτους 1981—82

- 2) Προακτέου κατ' ἐκλογήν Ταξίαρχου Πυροβολικοῦ.
- β) Τούς συνταχθέντες πίνακες μετὰ τὴν ἀπόφαση 6/Σ3/1982 τοῦ Ἀνώτατου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἔτους 1982:
- 1) Προακτέων κατ' ἐκλογήν Συνταγματάρχων Πεζικοῦ, Ἴππικοῦ Τεθωρακισμένων, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ, Διαβιβάσεων, Ἐφοδιασμοῦ, Μεταφορῶν καὶ Οἰκονομικοῦ.

- 2) Ἐυδοκίμως τερματισάντων τὴν σταδιοδρομίαν τούς Συνταγματάρχων Πεζικοῦ, Ἴππικοῦ Τεθωρακισμένων, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ, Διαβιβάσεων καὶ Ἐφοδιασμοῦ Μεταφορῶν.

Στὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμυνας, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἀθήνα, 30 Ἰανουαρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

ματικό βοηθήματα, επιβάλλεται από την ισχύ των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. 103/75, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν από την παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 854/78, κριτήριο εκ ποσοστού 4% υπέρ του Γενικού Νοσοκομείου Νεαπόλεως — Κρήτης προς σχηματισμό κεφαλαίου για την καταβολή του εφ' άπαξ χρηματικού βοηθήματος, εφαρμοζομένων αναλόγως και των λοιπών διατάξεων του άρθρου αυτού. Προκειμένου για υπαλλήλους που έχουν συμπληρώσει 10ετή υπηρεσία ή κριτήριο αυτή ορίζεται σε ποσοστό 5% επί των κτών αποδοχών.

Άρθρο 3.

Για το εις το άρθρο 1 του παρόντος πακτικό υγειονομικό προσωπικό εφαρμόζονται περαιτέρω και οι λοιπές διατάξεις του Ν. 103/75, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν.

Στην Υφυπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Π. Δ/τος.

Αθήνα, 23 Ιανουαρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (ΡΟΥΛΑ) ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ - ΡΗΓΟΥ

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 92

Ρυθμίσεις των υποχρεώσεων εξασφάλισης χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων εις πόλεις ή οικισμούς της χώρας πληθυσμού άνω των 15.000 κατοίκων ως και εις έκτος έγκειμένου σχεδίου περιοχής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τάς διατάξεις των άρθρων 1 (παρ. 5), 3 (παρ. 1), 2 (παρ. 2 και 4), 8 (παρ. 2) και 9 (παρ. 1 περίπτωσης β) του Ν. 960/1979 «περί έπιβολής υποχρεώσεων προς δημιουργία χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων» διά την εξυπηρέτηση των κτιρίων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 194/Α) ως τά δύο πρώτα αντικατεστάθησαν διά των άρθρων 1 (παρ. 1) και 3 αντίστοιχως του Ν. 1221/1981 (ΦΕΚ 292/Α) ως και τάς διατάξεις των άρθρων 1 (παρ. 8) και 6 (παρ. 2, 4 και 5) του τελευταίου τούτου νόμου.

2. Τάς διατάξεις του Ν. 1032/1980 «περί συστάσεως Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) και ειδικότερον των άρθρων 2, 3 και 7 αυτού.

3. Την υπ' αριθ. 1280/1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων (Τμήμα Οικισμού).

4. Την υπ' αριθ. 1577/1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, αποφασίζομεν :

Άρθρον 1.

Εις πάσαν πόλιν ή οικισμόν της χώρας έχοντα έγκειμένον ρυμοτομικόν σχέδιον ή μή, πληθυσμού άνω των 15.000 κατοίκων, βάσει της απογραφής του 1971, εις τό ήπειρωτικόν τμήμα του Νομού Αττικής, πλην των περιοχών έντός της Μεζονος περιοχής Πρωτεύουσας, διά τάς όποιάς καθορίζονται βάσει του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 1340/1981 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 335 Α) ειδικαι προς τούτο διατάξεις και εις πάσας τάς περιοχάς έκτος έγκειμένων ρυμοτομικών σχεδίων και έκτος νόμιμως ύφισταμένων οικισμών έμπιπτούσας έντός των Διοικητικών όριων Δήμων και Κοινοτήτων πληθυσμού άνω των 15.000 κατοίκων βάσει της απογραφής του 1971, επιβάλλεται ή κατά τό Ν. 960/1979 ως ούτος έτροποποιήθη διά του Ν. 1221/1981 εξασφάλις χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων κατά τά ειδικότερον

υπό των διατάξεων του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος οριζόμενα.

Άρθρον 2.

1. Έντός των κατά τό προηγούμενον άρθρον 1 περιοχών ή κατά τό άρθρ. 2 παρ. 4 του Ν. 960/1979 ως έτροποποιήθη διά του Νόμου 1221/1981, αποφάσεων οριζόμενος αριθμός θέσεων σταθμεύσεως, αναλόγως της χρήσεως και του μεγέθους του κτιρίου, δέν δύναται να είναι μεγαλύτερος ούδέ μικρότερος των εις τάς κατωτέρω παραγράφους οριζομένων αντίστοιχων όριων.

2. Διά κατοικίας : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 200 τ.μ. έως 400 τ.μ. έπιφανείας κτιρίου.

3. Διά γραφεία (ιδιωτικά ή δημόσια) : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 60 τ.μ. έως 150 τ.μ. έπιφανείας κτιρίου.

4. Διά τά καταστήματα, έστιατόρια, ζαχαροπλαστεία, αναψυκτήρια, κέντρα διασκεδάσεως, έργαστήρια ως και διά έν γένει έμπορικής χρήσεως : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 80 έως 150 τ.μ. έπιφανείας κτιρίου.

5. Διά αίθουσας θεαμάτων περιλαμβανομένων και των δημοσίων τοιούτων, μουσειά και λοιπάς παρεμφερείς χρήσεις : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 40 τ.μ. έως 100 τ.μ. αίθουσης εξυπηρετούσης την βασικήν λειτουργία του κτιρίου, μή υπολογιζομένων των χώρων εισόδων - έξόδων της αίθουσης ως και των έν γένει βοηθητικών χώρων αυτής.

6. Διά ξενοδοχεία : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 12 έως 20 κλινάς.

Διά ξενοδοχεία διαθέτοντα αίθουσας έστιατορίων, ζαχαροπλαστείων και έν γένει αίθουσας θεαμάτων εφαρμόζεται ή παράγραφος 4 του άρθρου 3 του παρόντος.

Ειδικώς διά ξενοδοχεία δυναμικότητας μεγαλύτερας των διακοσίων (200) κλινών, πέραν των ως άνω θέσεων, δέν να εξασφαλίζεται πρό της εισόδου του ξενοδοχείου χώρος διά στάθμευσιν ή στάσιν μεγάλων αυτοκινήτων (λεωφορείων, πούλμαν), υπολογιζομένης μιās θέσεως σταθμεύσεως μεγάλου αυτοκινήτου άνά 100 κλινάς.

7. Διά αποθήκας στερουμένας προθήκης : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 200 τ.μ. έως 300 τ.μ. έπιφανείας κτιρίου.

8. Διά βιοτεχνίας και έν γένει κτίρια βιομηχανικών εγκαταστάσεων : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 100 τ.μ. έως 150 τ.μ. έπιφανείας κτιρίου.

9. Διά κτίρια περιθάλψεως, προκειμένου περί :

α) Γηροκομείων, παιδικών - έφηβικών άσύλων ως και λοιπών παρεμφερών χρήσεων : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 20 έως 30 κλινάς.

β) Νοσοκομείων, κλινικών και θεραπευτηρίων : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 15 έως 25 κλινάς.

10. Διά εκπαιδευτήρια, ιδιωτικά ή δημόσια, στοιχειώδους και μέσης βαθμίδας εκπαίδευσως ως και λοιπάς παρεμφερείς χρήσεις :

Μία θέσις σταθμεύσεως άνά 3 έως 4 αίθουσας διδαστηρίου. Διά πανεπιστήμια, Άνώτατα και Άνώτερα Έκπαιδευτήρια και έν γένει εκπαιδευτικής σχολάς : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά εκατόν (100) έως διακόσια (200) τ.μ. έπιφανείας κτιρίου. Εις την έπιφάνειαν του κτιρίου δέν προσμετρώνται τυχόν κλειστοί χώροι γυμναστηρίου και έν γένει άθλοπαιδιών.

11. Διά γυμναστήρια, γήπεδα άθλοπαιδιών και έν γένει άθλητικές εγκαταστάσεις : Μία θέσις σταθμεύσεως άνά διακόσια πενήντα (250) έως τριακόσια πενήντα (350) τ.μ. έπιφανείας άθλήσεως. Εις τόν κατά τά άνωτέρω προκύπτοντα αριθμόν θέσεων προστίθεται μία θέσις άνά είκοσι πέντε (25) έως τριάκοντα πέντε (35) θέσεις θεατών, εφ' όσον διά τά έν λόγω κτίρια ή εγκαταστάσεις προβλέπονται κερκίδες βάσει των όποιων και υπολογίζεται ό αριθμός των θεατών.

Άρθρον 3.

1. Κατά τόν υπολογισμόν των θέσεων σταθμεύσεως, συμφώνως προς τά οριζόμενα εις τό ως άνω άρθρον 2, εφ'

ύσον προκύπτει υπόλοιπον επιφανείας κτιρίου ύσον ή μεγαλύτερον του ήμισους τής οριζουμένης διά μίαν θέσιν, προστίθεται διά τὸ υπόλοιπον τοῦτο μία θέσις. Ἐάν προκύπτει υπόλοιπον μικρότερον τοῦτο ἀμελεῖται.

2. Τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν ἀππλαιοσσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 960/1979 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 1221/81 νέων κτιρίων ἢ προσθηκῶν ὀρίζεται εἰς τὸ ἕμισυ τῆς κατὰ τὸ ὥς ἄνω ἄρθρον 2 ἐκάστοτε ἀπαιτουμένης διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως, ἐπιφανείας κτιρίου.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις νέων κτιρίων καὶ προσθηκῶν ἐπιφανείας μεγαλύτερας τῆς ἀππλαιοσσομένης τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 960/1979 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 1221/1981, κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὴν ὡς ἄνω παρ. 2 ὀριζόμενα, ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως ὑπολογίζεται βάσει τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνεγειρομένου νέου κτιρίου ἢ προσθήκης ἐφαρμοζομένης τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς.

4. Διὰ κτίρια ἐξυπηρετοῦντα περισσοτέρας τῆς μῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 χρήσεων, ὡς συνολικῶς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων λαμβάνεται τὸ ἄθροισμα τῶν δι' ἐκάστην χρῆσιν ἀπαιτουμένων τοιούτων.

Διὰ τὰ αὐτὰ κτίρια, εἰδικῶς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω παραγρ. 2 τοῦ παρόντος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τοῦ κτιρίου ὡς καὶ ἡ διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως ἀπαιτουμένη ἐπιφάνεια κτιρίου προκειμένου περὶ κτιρίων κατοικίας.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 5 ἕως καὶ 11 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 2, ἐφ' ὅσον προκύπτει ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως μεγαλύτερος τοῦ 10, ἐπιβάλλεται ἡ ἐξασφάλις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται τὸ κτίριον ἢ εἰς ἄμσον μετ' αὐτοῦ γειτνιασίν, τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνολικῶς ἀπαιτουμένου διὰ τὰς ἐν λόγω χρήσεις ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἐξασφάλις δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ὡς κατωτέρω ἄρθρου 4.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 2 καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιφάνεια ἐνιαίου χώρου τῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς χρήσεων εἶναι μεγαλύτερα τῶν 300 τ.μ. ἐπιβάλλεται ἡ ἐξασφάλις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται τὸ κτίριον ἢ εἰς ἄμσον μετ' αὐτοῦ γειτνιασίν, τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνολικῶς ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐν λόγω ἰδιοκτησίαν ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἐξασφάλις δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ὡς κατωτέρω ἄρθρου 4.

7. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ γειτνιασίν θεωρεῖται ἄμσος, ἐφ' ὅσον αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐξοδοὶ τῶν χώρων σταθμεύσεως δὲν ἀπέγουν τῶν κυρίων εἰσόδων ἢ ἐξόδων τῶν ἐξυπηρετουμένων κτιρίων ἢ ἐγκαταστάσεων ἀπόστασιν πορείας μετρούμενης εἰς τὸν ἄξονα τῶν ὁδῶν μεγαλύτεραν ἀπὸ ἑκατὸ (100) μ.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφ' ὅσον αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐξοδοὶ χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εὐρίσκονται ἐπὶ πεζοδρόμων ἢ παιδοτόπων ὁ ἀριθμὸς θέσεων τῶν χώρων αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν κτιρίων τὰ ὁποῖα ἔχουν μοναδικὸν πρόσωπον στὸν συγκεκριμένον πεζοδρόμον ἢ παιδοτόπον.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς ἀπόστασιν μικρότεραν τῶν 30μ. ἐκ σηματοδοτουμένου ἢ ὑπὸ σηματοδότησιν κόμβου καὶ ἐφ' ὅσον αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐξοδοὶ αὐτῶν εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς κυρίας ὁδοῦ διὰ τὴν ὁποῖαν ἐπεβλήθη ἡ σήμανσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις μετρεῖται ἐκ τοῦ ἄξονος τῆς πλησιεστέρας εἰσόδου ἢ ἐξόδου τοῦ σταθμοῦ καὶ μέχρι τοῦ πλησιεστέρου σηματοδοτοῦ παρὰ τὸν κόμβον.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων χωρητικότητος μικρότερας τῶν δέκα (10) αὐτοκινήτων ἐφ' ὅσον αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐξοδοὶ αὐτῶν εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ κυρίου ὁδικοῦ δικτύου περὶ τοῦ ὁποίου ἡ παράγραφος 2 τοῦ ὡς κατωτέρω ἄρθρου 5.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ τὴν ἐκδοσιν οἰκοδομικῆς ἀδείας ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐγκρισίς τῶν οἰκείων Ὑπηρεσιῶν Πολεοδομίας διὰ τὴν δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως εἰς τὰς ὀριζόμενας κατωτέρω περιπτώσεις.

α) Διὰ χώρους σταθμεύσεως αὐτοκινήτων χωρητικότητος μεγαλύτερας τῶν ἑκατὸν πενήντα (150) αὐτοκινήτων.

β) Διὰ χώρους σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐξοδοὶ εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ κυρίου ὁδικοῦ δικτύου περὶ τοῦ ὁποίου ἢ ὡς κατωτέρω παράγραφος 2.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαγορεύσεις.

2. Τὸ κύριον ὁδικὸν δίκτυον ὀρίζεται, εἰς κάθε πόλιν ἢ οἰκισμόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκδιδομένης συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς κατωτέρω ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Δ/τος. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Δ/τος καὶ μέχρι ἐκδόσεως τῶν ἐν λόγω ἀποφάσεων ἢ πληρωσῶς τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολεοδομίας.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ παρὸν Δ/γμα ὅπου δὲν γίνεται διάκρισις εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων, μεταξὺ μικροῦ καὶ μεγάλου αὐτοκινήτου, νοεῖται μικρὸν ἐπιβατικόν. Ὡς μικρὸν ἐπιβατικόν αὐτοκίνητον θεωρεῖται ἕνα πενταθέσιον ἐπιβατικόν. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τοῦ δημιουργουμένου χώρου σταθμεύσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων ἀνάγεται εἰς ἐπιφάνειαν χώρου σταθμεύσεως ὡς ἐξῆς:

α) Διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως μικροῦ ἐπιβατικοῦ ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκινήτου λαμβάνονται 12 τ.μ. ἐπιφανείας χώρου σταθμεύσεως, ἐφ' ὅσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως τοῦ χώρου δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς (3).

β) Διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως μικροῦ ἐπιβατικοῦ ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκινήτου λαμβάνονται 15 τ.μ. ἐπιφανείας χώρου σταθμεύσεως, ἐφ' ὅσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως εἶναι μεγαλύτερος τῶν τριῶν (3) ἀλλ' οὐχὶ μεγαλύτερος τῶν δέκα (10).

γ) Διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως μικροῦ ἐπιβατικοῦ ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκινήτου λαμβάνονται 2) τ.μ. ἐπιφανείας χώρου σταθμεύσεως, ἐφ' ὅσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως εἶναι μεγαλύτερος τῶν δέκα (10).

δ) Διὰ μίαν θέσιν μεγάλου αὐτοκινήτου λαμβάνονται (50) τ.μ. ἐπιφανείας χώρου σταθμεύσεως.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς περιπτώσεις κατασκευῆς χώρων σταθμεύσεως λειτουργούντων ἀποκλειστικῶς με μηχανικὸν τρόπον τοποθετήσεως τῶν αὐτοκινήτων εἰς θέσιν σταθμεύσεως, ἡ ἀπαιτουμένη δι' ἐκάστην θέσιν ἐπιφάνεια χώρου σταθμεύσεως προκύπτει βάσει τῶν στοιχείων τοῦ κατασκευαζομένου χώρου σταθμεύσεως.

3. Κατὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 960/1979 ὑπολογισμὸν εἰσφορᾶς, ὡς ὁ Νόμος οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 1221/1981, διὰ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως ἐπιφάνεια, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα εἰς τὴν ὡς ἄνω παραγρ. 1 τοῦ παρόντος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ κτίριον χώρων σταθμεύσεως, ὡς οὗτος προκύπτει συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 960/1979 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 1221/1981 Νομαρχιακῶν ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται σχετικὴ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις συντασσομένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας πολεοδομικῆς ἀρχῆς ἐνεργούσης κατόπιν προτάσεων ὑποβαλλομένων

ὕπὸ τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ καὶ οἰκιστῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσηιν ζητεῖται ἡ γνώμη τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου 4.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1 ἀποφάσεων καθορίζονται δι' ἕκαστον οἰκισμόν, εἰς τὸ σύνολον ἢ κατὰ τμήματα, πλέον τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως, τὸ κύριον ὁδικὸν δίκτυον τοῦ οἰκισμοῦ, αἱ συγκεκριμέναι περιοχαὶ ἢ θέσεις εἰς ἃς ἀπαγορεύεται ἡ δημιουργία χώρων σταθμεύσεως, διὰ λόγους πολεοδομικοῦς, κυκλοφοριακοῦς, αἰσθητικοῦς, προστασίας, περιβάλλοντος.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύνανται διὰ συγκεκριμένας περιοχὰς ἢ θέσεις τοῦ οἰκισμοῦ νὰ ἐπιβάλλωνται ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ χώρου σταθμεύσεως ὡς αὐτοκινήτων (ἐστεγαζμένου ὑπεργείου ἢ ὑπογείου ἢ ὑπαιθρίου), ἀναλόγως τῶν ὡς ἄνω πολεοδομικῶν καὶ λοιπῶν συνθηκῶν τῶν ὑπ' ὄψει περιοχῶν ἢ θέσεων.

3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Νομαρχιακαὶ ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰδικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται εἰς συγκεκριμένας περιοχὰς ἢ τμήματα αὐτῶν ἢ συγκεκριμένας θέσεις πλατείας, ὁδοῦς ἢ πεζοδρόμους, πρόσθετοι περιορισμοὶ ἢ ἀπαγορεύσεις ὡς πρὸς τὴν δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κατισχύουσι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. 720/1979 Π.Δ/γμ αἰεὶ ρυθμίσεως τῶν υποχρεώσεων ἐξασφάλισεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς πόλεις ἢ οἰκισμοὺς τῆς χώρας πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 κατοίκων καὶ εἰς ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου περιοχῶν (ΦΕΚ 216/Α) ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενέστερα μετὰ τὸ Π.Δ. 1065/1980 (ΦΕΚ 268/Α).

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(10)

Προσχή ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου γιὰ τὴν κάλυψιν δανείων πρὸς τὶς ξενοδοχειακὰς καὶ λοιπὰς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ταξιδιωτικὰ γραφεῖα γιὰ κεφάλαια κινήσεως κατὰ τὴν περίοδο 1981/1982.

Ἐγγραφὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ 541557/30.11.1981 (ΝΕ. 6758).

Ἐγγραφὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Τουριστικῶν καὶ Ταξιδιωτικῶν Γραφείων ἀπὸ 29.12.81 (ΝΕ. 7214).

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 347/13.1.82 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἀπόφασίν της 300/1/29.1.81 καθόρισε τοὺς ὅρους μετὰ τοὺς ὁποίους εἶναι δυνατὴ ἡ παροχὴ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου γιὰ τὴν κάλυψιν τμήματος τοῦ τραπεζικοῦ δανεισμοῦ τῶν ξενοδοχειακῶν καὶ λοιπῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ταξιδιωτικῶν γραφείων, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοὺς σὲ κεφάλαια κινήσεως ἀπὸ τὴν προσεχὴ τουριστικὴν περίοδο

(1981/82) καὶ στὸ ἐξῆς. Μετὰ τὴν ἴδια ἀπόφασιν καθορίσθησαν καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀνωτέρω χρηματοδοτήσεως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐσόδων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων σὲ συνάλλαγμα ἢ δραχμῆς.

Ἡδὲ οἱ ἐπαγγελματικὲς ὁργανώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, μετὰ σχετικὸν ὑπόμνημά τους, ὑποστηρίζουν ὅτι γιὰ διαφόρους λόγους δὲν εἶναι δυνατὴ γιὰ τὸ τρέχον τοῦλάχιστον ἔτος, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως γιὰτὶ εἶναι δυσχερὴς ὁ διαχωρισμὸς τοῦ εἰσαγομένου ἀπὸ τὰ τουριστικὰ γραφεῖα συναλλάγματος σὲ ποσὰ πού εἰσπράττονται ἀποκλειστικὰ γιὰ λογαριασμὸ τους καὶ σὲ ποσὰ πού ἀποδίδουν στὰ ξενοδοχεῖα γιὰ τοὺς ἐξυπηρετούμενους σὲ αὐτὰ ἀλλοδαποὺς ταξιδιωτῆς. Γιὰ τὸν λόγον αὐτό, ζητοῦν εἴτε τὴν τροποποίησιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως εἴτε τὸν καθορισμὸν ἄλλης ἐλάσεως ὑπολογισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς χρηματοδοτήσεως τοὺς γιὰ τὴν προσεχὴ τουριστικὴν περίοδον καὶ, στὴ συνέχεια, νὰ ρυθμισθῆι τὸ ὅλον θέμα κατὰ τὸν τρόπο πού νὰ διευκολύνει ὅλες τὶς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη τὰ ἀνωτέρω καὶ τὶς σχετικὰς μετὰ τὸ θέμα ἀπόψεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἀποφάσισε νὰ τροποποιήσῃ τὶς σχετικὰς διατάξεις τῆς ἀποφάσεως της 300/1/29.1.81 καὶ νὰ καθορίσῃ τὰ ἀκόλουθα:

1. Εἰδικὰ καὶ μόνο γιὰ τὴν δανειοδότησιν, μετὰ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῶν ξενοδοχειακῶν - τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων γιὰ κεφάλαια κινήσεως κατὰ τὴν τουριστικὴν περίοδον 1981/1982, τὸ ὕψος δανεισμοῦ κάθε ἐπιχειρήσεως ὀρίζεται σὲ ποσοστὸ μέχρι 15% (δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ) τοῦ κύκλου ἐργασιῶν πού, σύμφωνα μετὰ θεσπίωσιν τῆς οἰκείας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, πραγματοποιήσῃ κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸ ἔτος 1980 ἢ 1981, χωρὶς διάκρισιν τῶν ἐσόδων τῆς σὲ δραχμῆς ἢ σὲ συνάλλαγμα.

2. Ἡ δανειοδότησιν, γιὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, τῶν ταξιδιωτικῶν γραφείων θὰ γίνῃ σύμφωνα μετὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου Α'/II-2 τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως (ΝΕ. 300/1/29.1.81) καὶ μετὰ τὴν προσκόμισιν σὲ δανείστριες Τράπεζας θεσπίσεως τῶν οἰκείων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ προκύπτει τὸ ὕψος τῶν ἐσόδων τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ συνάλλαγμα πού εἰσῆγαγε καὶ δραχμοποίησε κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸ ἔτος 1980 ἢ 1981, ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ λογαριασμὸν τοῦ καὶ ὄχι γιὰ λογαριασμὸν τρίτων.

3. Ἡ ἀνωτέρω χρηματοδότησιν τῶν ξενοδοχειακῶν - τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ταξιδιωτικῶν γραφείων γιὰ κεφάλαια κινήσεως, μπορεῖ νὰ γίνῃται ὑπὸ μορφήν «ἀνοικτοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ», τοῦ ὁποῖου ἡ διάρκεια ὀρίζεται μέχρι τὴν 30ῆν Νοεμβρίου 1982, ὅποτε λήγει καὶ ἡ προθεσμία ἐξοφλήσεως τῆς χρηματοδοτήσεως.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων Α'/II—III καὶ Β' τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως (ΝΕ. 300/1/29.1.81), οἱ ὁποῖες παραμένουν ἀμετάβλητες.

5. Παρέχεται ἡ ἀναγκία ἀπὸ τὸ νόμον (ἄρθρ. 6 τοῦ Ν. 400/76) σύμφωνη γνώμη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν, γιὰ τὴν ἀνάλογη μετὰ τὶς ἀνωτέρω (παρ. 1, 2 καὶ 3) διατάξεις, τροποποίησιν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, πού προβλέπεται στὴν παράγραφον Α' τῆς ἀποφάσεως της 300/1/29.1.81, γιὰ τὴν κάλυψιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ξενοδοχειακῶν - τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ταξιδιωτικῶν γραφείων γιὰ κεφάλαια κινήσεως κατὰ τὴν τουριστικὴν περίοδον 1981/1982.

Ἡ ἀπόφασιν αὐτὴν νὰ δημοσιευθῆι στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

Ἀθῆναι, 14 Ἰανουαρίου 1982

Ὁ Διευθυντὴς
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ